

Tot un nume de persoană romînesc avem și în derivatul slav *Dragomirna*, nume de pîriu, de sat și de mănăstire în rn. Suceava. De altfel satul a avut mai demult și un nume romînesc, *Dragomirești*⁹¹. Atît forma romînească cit și cea slavă reprezintă cîte un derivat de la numele de persoană romînesc *Dragomir*, de origine slavă meridională. Forma slavă *Dragomirna* nu dovedește prin urmare că în părțile Sucevei a existat o populație slavă de sud⁹².

Pîraiele *Dragova* și *Dragova seacă* dintre Tazlău și Bistrița (fostele județe Neamț și Bacău) își au numele tot de la o persoană. În documente apar începînd cu anul 1609: (Къндеши что) на Драгока «Cîndești care este pe Dragova» (C o s t. I, p. 472). Cîțiva ani mai tîrziu (a. 1632), despre același sat care era pe *Dragova* se spune «Cîndești den Cîmpul lui Dragoș» (C o s t. loc. cit.). Acest cîmp al lui Dragoș e amintit în primele documente moldovenești (a. 1419): на Поле Драгошеко (C o s t. I, p. 131 urm.). E sigur că formele de astăzi *Dragova* și *Dragva* (MDGR III, p. 223) din fostul Cîmp al lui Dragoș continuă pe vechiul Драгошеко al populației de limbă slavă. E probabil că slavii înșiși i-au scurtat forma în *Dragovo*, *Dragova*. Ocluziva *g* și metateza lui *or între consoane (> ra) provin așadar din numele romînesc *Dragoș* și deci nu pot fi socotite caracteristice graiului slav vorbit odinioară pe Cîmpul lui Dragoș. Cf. și hidronimul *Draga*, tratat mai sus, p. 54.

În ceea ce privește numele de sat *Gidinți* din rn. Roman⁹³, atestat în documente sub formele Гѣдинци (a. 1429: C o s t. I, p. 269), Гѣдинци (a. 1500, B o g d. II, p. 173), el prezintă formantul slav -inci (-inți), ca toponimicele *Stroinți* (< *Stroia*)⁹⁴ și *Zahariinți* (< *Zaharia*)⁹⁵, amintite în același document de la 1429. La baza lui este tot un nume de persoană romînesc: *Gîdea*⁹⁶. Cf. *Gidoiu*⁹⁷, *Gădăi(u)*, *Gădean*⁹⁸, *Ghidea* (a. 1395: Гидея, C o s t. I, p. 8, II, p. 277, 292, 612, 614)⁹⁹.

În sfîrșit *Ghilcăuți*, numele unui sat din rn. Darabani dovedește că populația slavă — ucraineană (cf. sufixul ucr. -ăuți) — înainte de asimilare pronunța un *g* în locul lui *d* palatalizat urmat de *i* (< *ě*)¹⁰⁰. Numele de persoană care

⁹¹ Em. Grigorevici, *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București, 1908, p. 89.

⁹² *Dicționarul geografic al Bucovinei* (p. 89) ne informează că în localitatea *Dragomirești-Dragomirna* au locuit lipoveni. (Tov. E. Vrabie mă informează că și astăzi locuiesc lipoveni în acest sat.) Nu e exclus ca aceștia să fi creat, într-o epocă recentă, numele de pîriu și de sat *Dragomirna* pe baza numelui de persoană romînesc *Dragomir*. Nu e nevoie să presupunem că întemeietorii mănăstirii, fiind de cultură slavonă, au numit mănăstirea, oarecum în limba slavonă a bisericii, un locaș *drag* și *mirna* (fem.) «pașnic».

Oricare ar fi explicația formei, fie că plecăm de la numele de persoană, romînesc, fie că atribuim o origine slavonă, cărturărească (bisericească) acestui toponimic, el nu dovedește existența în trecut a unei populații slave meridionale în Bucovina.

⁹³ Cf. *Gădinți*, numele unei locuințe izolate în fostul județ Ilfov (Frunzescu, p. 201).

⁹⁴ Azi *Stroiești* (C o s t. I, p. 269).

⁹⁵ Sat dispărut (C o s t., loc. cit.).

⁹⁶ Numele de persoană *Gîdea* apare într-un document de la 1494. A se vedea M. C o s t a c h e s c u, *Documente moldovenești de la Ștefan cel Mare*, Iași, 1933, p. 185.

⁹⁷ Nume de familie în Țara Oltului (Ș t. P a ș c a, *Nume de persoane și nume de animale în Țara Oltului*, București, 1936, p. 239).

⁹⁸ În două documente emaneate din cancelaria lui Matei Basarab din 1637.

⁹⁹ E posibil ca Гидея să redea o formă *Gidev* «al lui *Gîdea*».

¹⁰⁰ Privitor la pronunțarea *k', g* a lui *t, d* palatalizați înaintea vocalelor *i, e* în graiurile sud-vestice ucrainene, vezi Жилко, *Нариси з діалектології української мови*, p. 148. Același fenomen se întîlnește în graiul huțurilor din raionul Rădăuți. Vezi I. P a t r u ț, *Fonetica graiului huțul din Valea Sucevei*, Ed. Academiei R.P.R., 1957, p. 52.